

Kovo 11- osios- Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dienos renginys

Parengė:

istorijos mokytoja metodininkė Anžela Jablonskaitė

lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja metodininkė Vita Budinienė

etikos mokytoja metodininkė Ilona Mikulėnienė

dailės mokytoja metodininkė Jonė Paulauskienė

muzikos vyr. mokytoja Renata Paliukaitė

Šiandien mes minime Lietuvos Respublikos Nepriklausomybės atkūrimo dieną - Kovo 11 –ąją.

Ši diena lėmė tai, kad šiandien mes gyvename laisvoje Lietuvoje.

Pažadintas Lietuvos persitvarkymo sąjūdžio ir jo įkvėptos „dainuojančios revoliucijos“ žodis „laisvė“ virto netikėta tikrove.

Susiklosčius palankioms tarptautinėms aplinkybėms, žmonių ryžto ir pasiaukojimo dėka Lietuva atkūrė nepriklausomybę.

Kviečiame švęsti didžią šventę, kuri suteikia galimybę oriai laisviems stovėti su kitomis tautomis. Atverkime savo širdis ir nebijokime į pasaulį žvelgti savomis akimis, dirbkime nuoširdžiai, dorai, būkime atviri, drąsūs, tegul lydi mus „šviesa ir tiesa“, vienybė ir padorumas.

1918 m. Vasario 16-osios aktas, kuris niekada nebuvo nustojęs teisinės galios, tapo konstituciniu pamatu atkurti Lietuvos valstybę.

1990m. kovo 11 - ają Lietuva žengė vieną reikšmingiausių žingsnių – atkūrė Nepriklausomybę ir susigrąžino savo Laisvę.

Mūsų Laisvės metai – tai augimo ir stiprėjimo metai. Lietuva tapo demokratiška valstybe, kuri yra girdima ir gerbiama. Įsiliejome į politinę ir ekonominę Vakarų pasaulio šeimą. Išmokome ne tik svajoti, rūpintis savimi, bet ir siekti savo tikslų.

Būkime stiprūs ir vieningi. Esame viena Lietuva, kartu giedanti „Tautišką giesmę“ ir kelianti Trispalvę. Kartu sauganti brangiausią, ką turime: Lietuvą – kaip savo namus, Lietuvą – kaip pareigą ir tikslą.

Maloniai kviečiame susipažinti su pristatymu

apie Kovo 11-osios idėjų atspindžius

Lietuvos literatūroje, filosofijoje, dailėje ir muzikoje,

kuri parengė mokytojos:

Vita Budinienė,

Ilona Mikulėnienė,

Jonė Paulauskienė

ir Renata Paliukaitė.

Kovo 11-osios atspindžiai literatūroje

Parengė VSMC lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja metodininkė V.Budinienė

Vilnius

2021

Justinas Marcinkevičius

(1930 - 2011-02-16)

***Lipdau lipdau, o galo vis nėra.
O gal Tėvynę reikia visą laiką
Lipdyt ir kurti, kurti ir lipdyt?
Nes jei sustoji tik – jinais ir miršta.
Taip, kurti visą laiką. Visą laiką!
Lipdyt ir kurti...***

Laisvei artėjant „1989 m. vasario 16 -oji“

Diena atrištom akim.

Tauta iš kapo pakilus.

Viešpatie, leisk jai atkimt.

Tebūna jos žodžiai kilnūs.

Pašauk ją, pašauk

atsitiest

ir laisvę išskleist –

kaip esmę.

Štai mes – ir mūsų tik tiek,

kiek buvom ir kiek esame.

Kiek būsim šioje dienoje

su duoge auqimui ir brandai.

ant žemės gyvi ir po ja,

paženklinti lietuviybės randais.

Prie savo kalbos prikalti,

prie istorijos prirakinti.

Žmonės, jūs nekalti.

Jūs tik labai iškankinti.

Bet jau atrištom akim.

Ir kaip vėliava jau – pakilūs.

Lietuva, leisk mums atkimt.

Tebūna mūs polėkiaiai kilnūs.

Bernardas Brazdžionis (1907-2002)

ŠAUKIU AŠ TAUTĄ

Šaukiu aš tautą, GPU užguitą

Ir blaškomą, it rudenio lapus:

Į naują vieškelį, į naują buitį,

Kur niekad šiaurūs vėjai neužpūs.

Šaukiu lietuvi burtis prie lietuvio

Ir gyvą širdį prie gyvos širdies,

Kad tamsiame vidurnaktį nežuve,

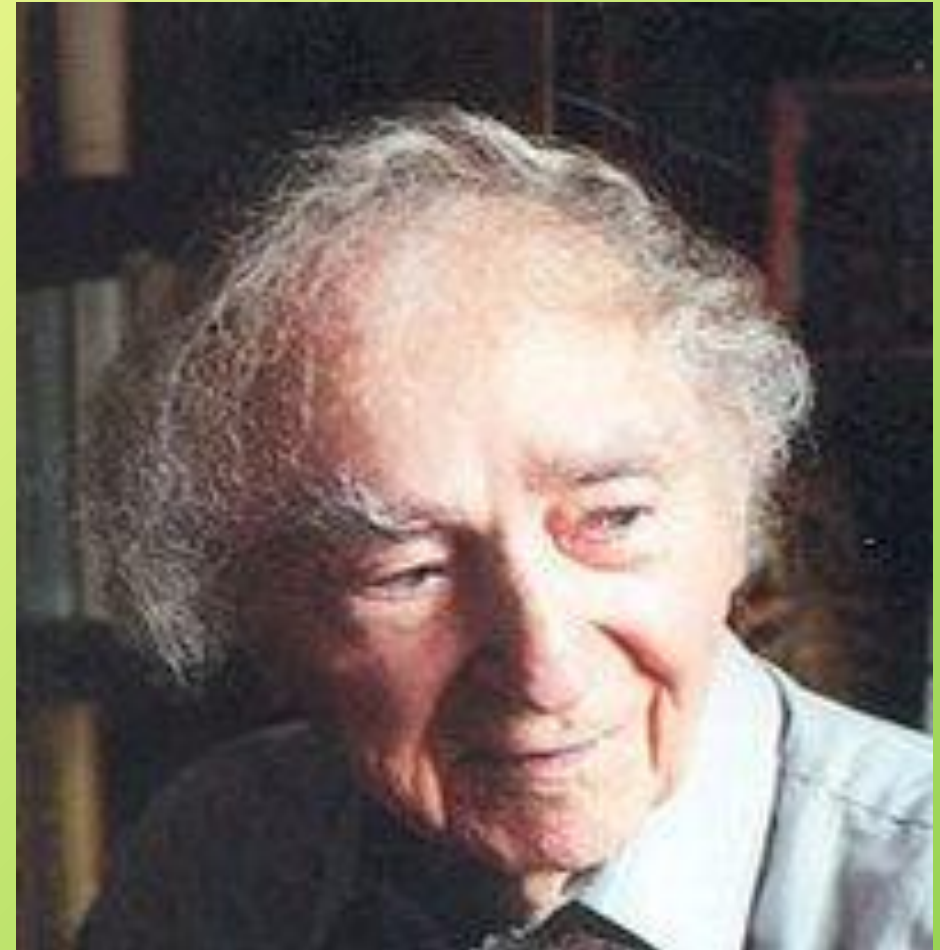
Pakiltų rytmečiui gyventi ir žydėt!

Šaukiu balsu tėvų dievų ramovės

Ir jūsų krikšto atgaila šviesia:

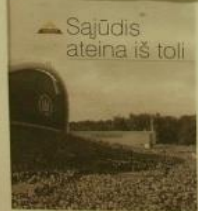
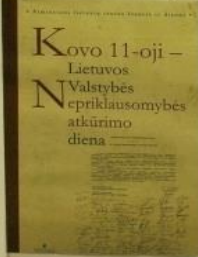
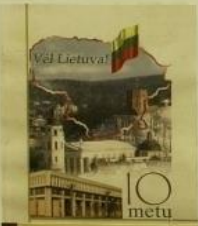
— Stovėkit amžiais čia tvirti, kaip saulė stovi! —

Šaukiu aš, jūsų protėvių dvasia.

Parodos „Rašytojai apie kovo 11-ąją“ M. Mažvydo bibliotekoje fragmentai

Rašytojai apie Kovo 11-ąją

1990 metų Kovo 11-oji visam pasauliui paskelbė: Nepriklausoma Lietuva valstybė yra!

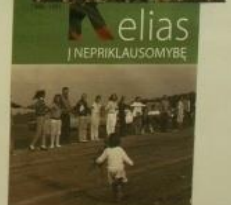
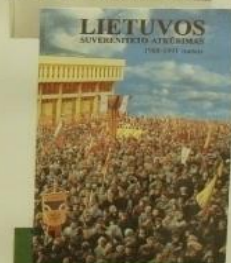
„Pagrindinė Kovo 11-osios idėja, – sake Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos-Aukštųjų Rinkimų Seimo pirmininkas prof. Vytautas Landsbergis, – valstybės įteisinimas, ne koks nors separatizmas, atsiskyrimas nuo Sovietų Sąjungos, bet būtent privertimo, neteisėtai buvusias Sovietų Sąjungoje turėjus būti išlaisytas, grįžti į teisinę padėtį iš tariamos „respublikos“ būklės, Lietuva niekada neįstojo ir nebuvo Sovietų Sąjungos dalis, o tik užgrobtą ir darbinai prie jos prijungta valstybė.“

Devyntojo dešimtmečio pabaigoje dauguma rašytojų aktyviai dalyvavo politiniame Lietuvos gyvenime, anot K. Sajos: „Mes, literatai, kaip tie pavasario paukščiai skardindami bodinuo „avietai“, Kūrenie Sąjūdžio grupės ir agitavimo balsuoti už Baltijos kelią, kuris išvedė mus iš to prakeikto socialistinio lagerio.“

Justinas Marcinkevičius, Albertas Zalatorius, Kazys Saja ir daugelį kitų rašytojų, cituojamų šioje parodoje, aktyviai dalyvavo Sąjūdžio veikloje, mitynguose kvietė siekti laisvės, nepriklausomybės. Kaip pastebėjo A. Zalatorius, pirmąsiais Atgimimo metais rašytojai norežiosi tapti piliečiu, patriota, mokytoju, dvasios vada...

Ir atkūrus Nepriklausomybę, rašytojai ragino Lietuvos žmones siekti santarvės, vienybės. „Įname savo patirinktu keliu, įveikdami sunkumus ir mokydamiems iš savo klaidų, įsitikinę, kad tik laisva Lietuvos valstybė gali sukurti savo žmonių garbingą, orų ir apripintą gyvenimą. Toks yra mūsų tikslas. Ir tai turi padaryti visi valstybės piliečiai. Tai bus padaryta: iš Kovo 11-osios kelio niekada nepasitrauksime“, – apibendrinio Vytautas Landsbergis.

Parodą parengė
Nisakė Jonaitienė, dailininkė Jolanta Zorė.
Lietuvos nacionalinė Martyno Mažvydo biblioteka

LIETUVOS NEPRIKLAIMSOMYBĖS ATKŪRIMUI

Man Lietuva – šventas Vainetas.
Pasiūpęs vėlyvą metų žiemę,
ir kankintis širdelės smūkais.
Tilpęs aplink širdelės ir man pils kerčikais tuos.

Man ji atidavė: – rašytojas, rašytojas.
Ačiū tau, mano pils, manęs, rašytojas.
Nė žingsnio žingsnio, ir vėl kerčikais tuos.
Mano žingsnis, mano žingsnis, mano žingsnis.

Man ji atidavė: – rašytojas, rašytojas.
Ačiū tau, mano pils, manęs, rašytojas.
Nė žingsnio žingsnio, ir vėl kerčikais tuos.
Mano žingsnis, mano žingsnis, mano žingsnis.

Man ji atidavė: – rašytojas, rašytojas.
Ačiū tau, mano pils, manęs, rašytojas.
Nė žingsnio žingsnio, ir vėl kerčikais tuos.
Mano žingsnis, mano žingsnis, mano žingsnis.

Man ji atidavė: – rašytojas, rašytojas.
Ačiū tau, mano pils, manęs, rašytojas.
Nė žingsnio žingsnio, ir vėl kerčikais tuos.
Mano žingsnis, mano žingsnis, mano žingsnis.

Poetas Bernardas Brazdžionis:

„Lietuvoje pamaciau daugiau, negu galeju tikėtis. Lietuvoje žmonės, tiek metų sovietinės valdžios aukletai, penei komunistiniai idealais, spausiti, persekiojami, kankinti, prievartauti, tremti, išliko neįtikėtina sveiki, nesužaloti, nepalauži tautiškai, o daugeliu požūrių dar tvirtesni, dar lietuviškesni, pasilgę savo valstybės, laisvės ir nepriklausomybės nuo svetimųjų, visa savo esybe besidžiaugiant drausiu lietuvišku kūrybiniu žodžiu, nuširdžiai besidomį paezija autorias, kuris komunistinei (sovietinei) propagandai patsidavusių rašėjų buvo dergiamas, šnečiarnas, niekiamas. [...]

Kaip palyginti ankstesnį ir dabartinį dėmesį Lietuvai bei jos problemoms? Nebent lygintum aguonos grūdą su Puntučiu. O gal dar su kuo didesniu. Kiek dabar amerikiečių ir kitų šalių spauda bei TV kalba apie Lietuvą – nebūtum galėjęs tiek vietos ir tokio dėmesio nupirkti už milijonus dolerių. Lietuva kartu minima su didžiąja Sovietų imperija. [...]

Dabar Lietuva – „didvyti žemė“ – pasauliui irgi „didvyrė“. [...] Ji pati, gal to nereikdama ir net negalvodama, gramina vienos imperijos gyvybę! Kur jūs matet tautų istorijoj tokią vienos mažos tautos galybę?!”

Literatūra ir menas, 1991, kovo 9 p. 2.

Pakilk, žmogau, iš dulkių, iš puvėsių, Pakilk, žmogau, ir žmogui ranką duok!

Bernardas Brazdžionis, 1991

Saukio at tuata

Saukio at tuata, GPTI užgaila
ir širdinai iš vėdinio lapo.
Į naują vėdinį, į naują žemę,
Kur rindas išmirus vėjai nesulpa.

Saukio lietuvi turis pils Lietuvos
ir gyva žemė, pils gyvos žemės.
Kur žemėnė vėdinio vėdinio
Pakilk žemėnė gyvanti ir žydėti!

Is sėternis, is priekabai, is tikis.
Užkelti manis upis lietuvi.
Vėdinai pakilk vėdinis kankis!
Saukio at, žmog, pils žemė.

Saukio at tuata, žemės pilsis gyva
ir gyvanti vėdinio vėdinio
ir žydėti, kaip žydėti, kaip
Pamėninti vėdinio žemė!

Saukio pilsis pilsis vėdinio
Tegu lig, sėternis, is žemė.
Tegu žemė, vėdinio kankis.
„Gana tuata, gana vėdinis, gana!“

Saukio at darbo rankų milijonus
Isup manas dalyvinti vėdinio.
Isup dalyvinti kankis, mano dalyvinti kankis.
No kankis manas, no lietuvi, no kankis.

Saukio vėdinis at žmog vėdinio.
Isup pilsis kankis ir pilsis, is vėdinio.
Nekankis, kad kankis kankis dalyvinti
Nekankis pilsis kankis at žmog vėdinio!

Saukio is aržys: – Atleiskis vėdinio,
Kur dalyvinti vėdinio kankis.
Kur pilsis dalyvinti, is vėdinio.
Isup manas vėdinio kankis.

Saukio kankis is vėdinio vėdinio
ir pilsis kankis at žmog vėdinio.
Isup manas dalyvinti vėdinio.
Saukio at, žmog, pils žemė.
Saukio at, žmog, pils žemė.

Bernardas Brazdžionis
Pilsis kankis, 1991, p. 202-203

Parodos „Rašytojai apie kovo 11 -ąją“ M. Mažvydo bibliotekoje fragmentai

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS ATKŪRIMUI

Poetas, eseistas, vertėjas Marcelijus Martinaitis:

...turtinis Sąjūdis buvo unikalus, staigiai per labai trumpą laiką tarp apytenės visų Lietuvos. Idomi tai, kad pradžioje Sąjūdis net neturėjo savo atskaitos lyderio, vado ar ideologo, suformuluotos programos. Šimtus ištikimų žmonių vienijo tikslai: nepriklausomybės siekis, iš kurio kilo Nepriklausomos valstybės atkūrimo idėja, pagaliau tapusi Kovo 11-osios Akta. [...]

Nuostabus dalykas – šis nepriklausomybės siekis kilo iš tautos, kuri ir įpareigojo Sąjūdį atlikti šį istorinį žingsnį. [...] Įvykiai taip skubino, jog reikėjo gana greitai apsispręsti, ir tai buvo padaryta Kovo 11-osios Akta. Yrant represinėms struktūroms, kurios dar vienintelės būtų galėjusios kuriam laikui palaikyti imperijos galybę, atsirado spraga, kada reikėjo tiesiog pasiimti Nepriklausomybę laiku ir sumaniai, nepadarant klaidų. Manau, jog šiek tiek suvėlavus, mus ir kitas šalis būtų ištuškęs kraujas Jugoslavijos likimas. Kai kurie asmenys bus minimi istorijoje kaip sužaidę unikalią partiją su vienu labiausiai represinių režimų. Bet tai turės būti pasakyta vėliau, kol apsilavys tauta nuo ją žlugdžiusių okupacinių poveikių.“

Sigulda atsimena iš žurn. Vainius, 2008, p. 473, 476, 498.

Kovo 11-oji visuose žodynuose pakeitė žodžių prasmes.

Marcelijus Martinaitis, 1990

Martinaitis, Marcelijus. Paparčiai ir mirusiųjų kapai. Atsiminimai ir etiškas knyga, 1988-1991. Vainius, 1992, p. 46-47.

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS ATKŪRIMUI

Literatūrologas, kritikas Albertas Zalatorius:

„Savo apsisprendimą mes jau įrodėme: milijonus kartų skundome „Lietuvių“, milijonus argumentų pasidėme visais informacijos kanalais, išvadinėjome pasaulį aiškindami savo poeziją, ir pasaulis atšovė vos porūčiais pomaty. Pagaliau apšalime krauju savo apsisprendimą ir sutvirtiname plėšiusio antspaudu.“

Įrodinėti nebereikia. Dabar reikia dirbti, laukti ir, reikalingi esant, gintis. Dirbti, padėjus į šalį asmenines ambicijas, tikint, kad kiekvienas doras darbas reikalingas ir garbingas, nors žurnalistai apie jį šiandien ir mažiau šneketų.

Laukti kantriai, žinant, kad kiekviena diena didina mūsų šansas, kad ir į Vasario 16-osios aktą pasaulis iš esmės sureagavo tik po 3-4 metų, o be Vilniaus teko iškentėti dar du dešimtmečius.

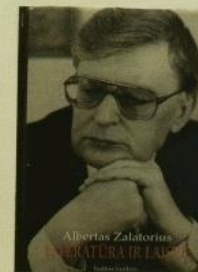
Žodis gintis, žinoma, kiek neįprastas mūsų ausiai ir kiek juokingas blaiviai galvai. Bet jis visai nejuokingas mūsų širdžiai. Aštuonioliktųjų metų savanoriai irgi atrodė juokingi, o apsigyne. Sasius 13-ąją mes irgi apsigynėme. Reikia žinoti, kad neteisingo puolimas labai silpnas iš vidaus, nes neteisusis bijo patis savęs. O jeigu ir neapsiginsime, tai iš esmės vis tiek niekas nepasikeis: nera tokios galybės, kuri buvusį dalyką padarytų nebuvusiu.

Vasario 16-ąją mėginta paversti nebuvusia, o ji liko gyva ir ištiesė savo seserišką ranką Kovo 11-ajai. Abiejų seserų biografijos prasidėjo panašiai, prieš jas abai net iš to paties Pskovo batalionai buvo pasiūti. Tikėjimas, kad panašiai ir toliau biografijos rutiliosis. Tai mums teikia ramybės ir vilties.“

Zalatorius, Albertas. Literatūra ir laisvė. Vainius, 1998, p. 30-31.

Ramybės mums reikia, kad galėtume dirbti, vilties, – kad galėtume gyventi.

Albertas Zalatorius, 1998

LIETUVŲ EGZODO NOVELĖS
TRYS PSICHIATRAI PIENŲ LAUKE

VINCAS KRĖVĖ

Rašytojai, 1990 m. Kovo 11-osios akto signatarai

Virgilijus Juozas Čepaitis

Lietuvos literatas, vertėjas, visuomenės ir politikos veikėjas, signataras

Vidmantė Jasukaitytė

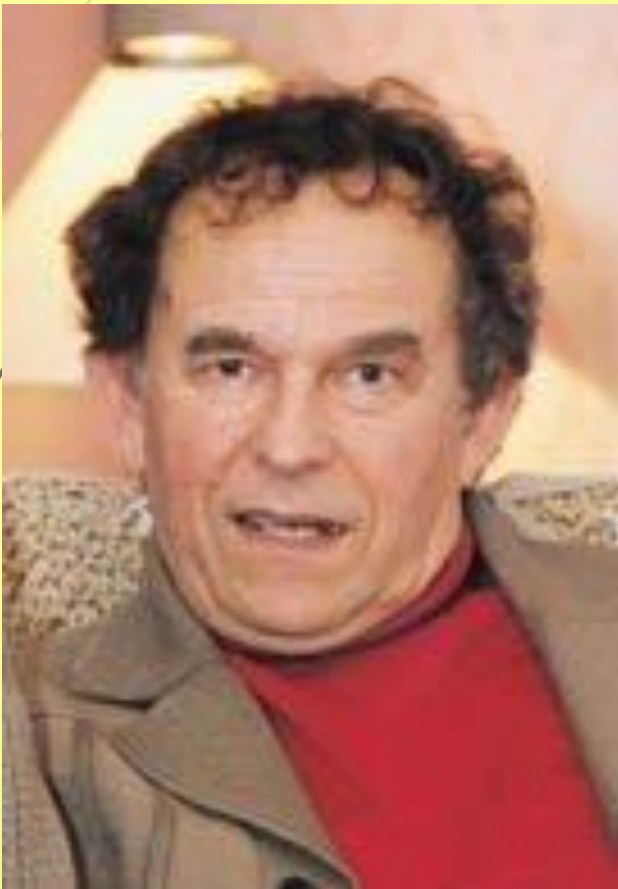
Lietuvos poetė, prozininkė, dramaturgė, visuomenės veikėja, signatarė

Rašytojai, 1990 m. Kovo 11-osios akto signatarai

Kazimieras (Kazys) Saja

*Lietuvos rašytojas, dramaturgas, prozininkas,
visuomenės veikėjas, signataras*

Saulius Šaltenis

*Lietuvos prozininkas, dramaturgas,
publicistas, redaktorius, signataras*

J.Marcinkevičius, „Laisvė“ – eilėraštis, virtęs daina

Aš jau nepakeliu minčių apie tave!

Kaip obelis, apsunkusi nuo vaisių,

Užlaužiu tragiškai nusvirusias rankas,

O tu sakai – Stovėk, kaip stovi laisvė!

O nesibaigianti kelione į tave!

Jau kaip akmuo, šalikelėj sukniubęs,

Aš pilku vakaru lyg samanom dengiuos,

O tu sakai Eik taip, kaip eina laisvė!

Tai uždaryk mane, Tėvyne, savyje,

Kaip giesmę gerklėje mirtis uždaro,

Taip, kaip uždaro vakarą naktis,

O tu man atsakai – Aš – tavo laisvė!

LAISVĖ

*nepaimsi nepakelsi neparodysi
nepavalgydinsi jos ir nepagirdysi
ne valiavimuos ne šūkiuose ne odėse
mūs atodūsiuos ji matosi ir girdisi*

Justinas

Kovo 11-osios atspindžiai filosofijoje

Parengė VSMC etikos mokytoja metodininkė I. Mikulėnienė

Vilnius

2021

Romualdas Ozolas

(1939 - 2015 m.)

- ☐ Lietuvos filosofas, pedagogas, redaktorius, politinis bei visuomenės veikėjas, Nepriklausomybės akto signataras.*
- ☐ 1988–1990 m. savaitraščio „Atgimimas“ redaktorius.*
- ☐ 1988–1990 m. Lietuvos sąjūdžio iniciatyvinės grupės narys, Sąjūdžio Seimo tarybos vicepirmininkas.*

-
- ❑ Sovietmečiu 17 metų Vilniaus universitete jis dėstė filosofiją, dirbo „Minties“ leidyklos vyriausiojo redaktoriaus pavaduotoju.*
 - ❑ Atgimimo metu R.Ozolas aktyviai dalyvavo Sąjūdžio veikloje, įsteigė ir redagavo savaitraštį „Atgimimas“.*
 - ❑ 1990 metų kovo 11-ąją būdamas Aukščiausiosios Tarybos nariu balsavo už istorinį aktą dėl Lietuvos nepriklausomos valstybės atstatymo.*
 - ❑ Parlamente R.Ozolas dirbo nuo 1990 iki 2000 metų, vadovavo Lietuvos centro partijai.*

Romualdas Ozolas

- ❓ *Vadinamas Lietuvos nepriklausomybės ir Sąjūdžio juodadarbiu, sugebėjusiu sutelkti žmones, kada to labiausiai reikėjo.*
- ❓ *Jo šūkis:
„Ne Lietuva pasaulyje, bet pasaulis Lietuvoje“*

Romualdas Ozolas

*„Dar iki Sąjūdžio sakiau,
kad mūsų kelias iki nepriklausomybės
bus ilgas ir sunkus,
bet kad jis bus toks skausmingas
visiems žmonėms, tikrai negalvočiau.*

*Tačiau pagaliau pradėjome šnekėti
apie laisvės atsakomybę,
pagaliau pajutome ribas.*

*Šitaip prasideda nepriklausomybė,
kuri ateina ne su deklaracija,
o su laisvės ribų pajautimu ir apsisprendimu,
kur ir dėl ko gyveni.“*

Bronislovas Genzelis (1934 m.).

- ☐ Lietuvos filosofas, politinis bei visuomenės veikėjas, signataras.*
- ☐ 1964–1992 m. Vilniaus universiteto dėstytojas, dėstė visuotinę filosofijos istoriją, Lietuvos kultūros istorijos kursą.*
- ☐ 1965–1976 m. VU docentas, 1976–1992 m. profesorius.*

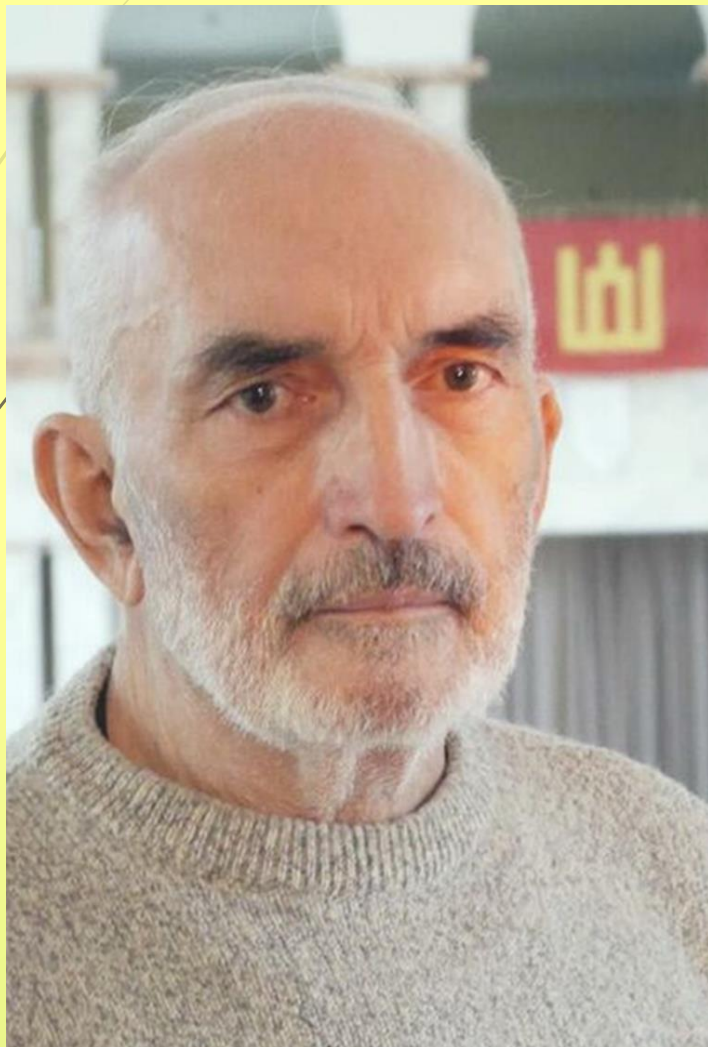
Bronislovas Genzelis

- ❑ **Pirmasis žingsnis į Lietuvos valstybingumo atstatymą** buvo 1988 m. birželio 3-ioji – Sąjūdžio Inicijatyvinės grupės įkūrimas,
- ❑ **antras** – 1989 m. vasario mėn. rinkimų į TSRS liaudies deputatų suvažiavimą laimėjimas,
- ❑ **trečias** – visų visuomeninių institucijų (tarp jų ir LKP) atsiskyrimas nuo Maskvos.
- ❑ **Visa ši įvykių eiga įteigė žmonėms nepriklausomos valstybės atstatymo jausmą. Kovo 11-os dienos aktas – formalus tos įvykių grandinės įprasminimas.**

Algirdas Vaclovas Patackas

(1943– 2015)

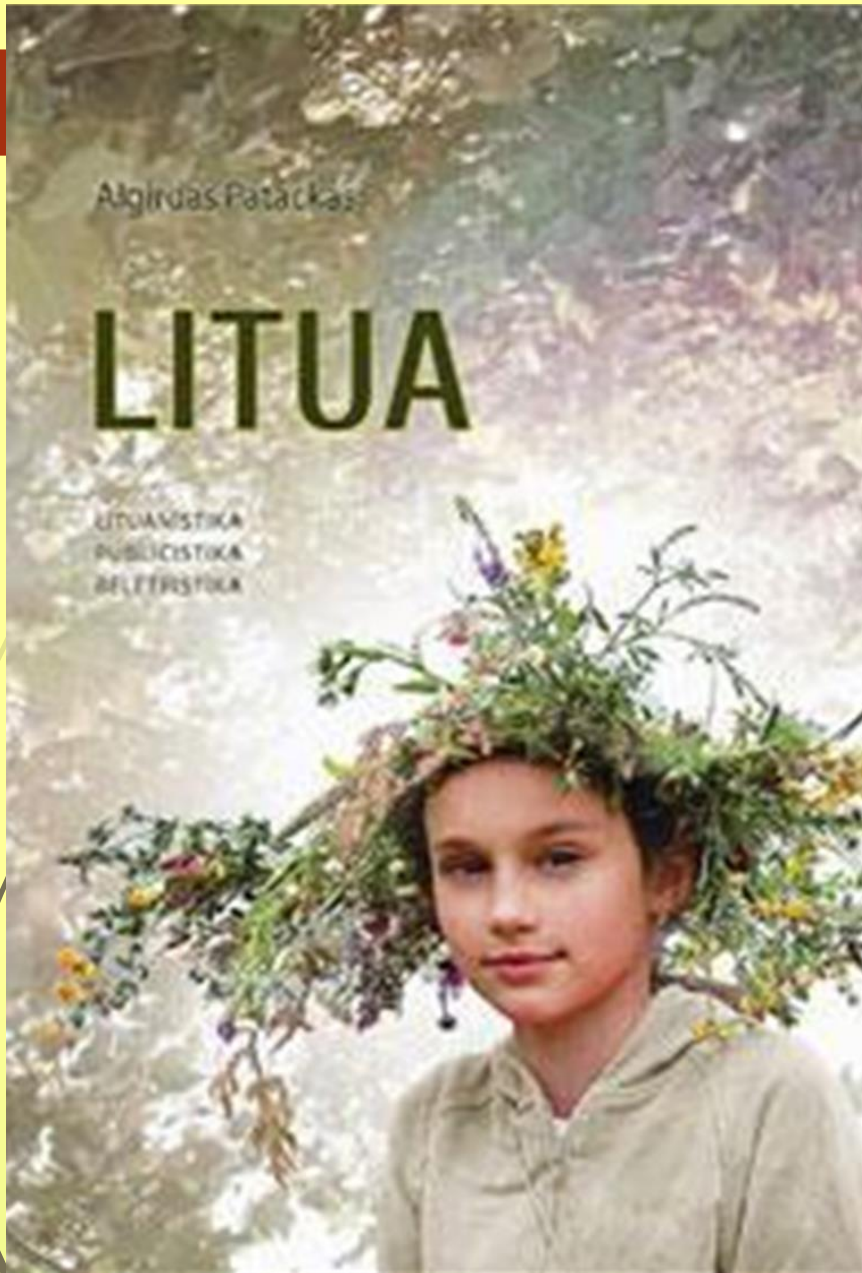
- ☐ Lietuvos politinis bei visuomenės veikėjas, kovo 11 d. akto signataras, rezistentas, inžinierius technologas, poetas, dėstytojas.*
- ☐ 1988–1990 m. Sąjūdžio iniciatyvinės grupės, vėliau LPS Kauno miesto tarybos narys, Sąjūdžio Seimų narys. Dalyvavo atkuriant Vytauto Didžiojo universitetą.*
- ☐ 1990–1992 m. Kauno politechnikos institute ir Vytauto Didžiojo universitete dėstė etiką, kultūros filosofiją, baltų kultūrą.*

*1988 m. spalio 9 d.
virš Vytauto Didžiojo
karo muziejaus bokšto*

*po pusės amžiaus
pertraukos*

*iškeliamą trispalvę
(Dešinėje Algirdas
Patackas)*

*Nereikia ieškoti galutinių atsakymų – jų nėra,
nes gyvenimas yra nuolatinė klausa,
tikintis išgirsti amžinybės šnaresius.*

*Daug svarbiau už atsakymus
buvo noras įrodyti,
kad laisvai mąstyti ir kurti
galima bet kokiomis sąlygomis,
net ir nelaisvėje, kad ir kokia ji būtų –
politinė, konjunktūrinė ar pinigų nelaisvė.*

***„Laisvai mąstau, vadinasi, esu“** –
taip galima persakyti žinomą posakį“
Algirdas Vaclovas Patackas*

Kovo 11-osios atspindžiai daileje

Parengė VSMC dailės mokytoja metodininkė J. Paulauskienė

Vilnius

2021

Kovo 11 simboliai

? *Nepriklausomybės
jubiliejaus simbolis -
garbingai sukakčiai
sukurtas logotipas.*

Pašto ženklai Kovo 11-oji

- ? *Lietuva 1991,
Nepriklausomybės
atkūrimo
diena.*

Pašto ženklai „Kovo 11-oji“

2015 m., švenčiant Nepriklausomybės atkūrimo 25 metų jubiliejų,

dailininko Domanto Vildžiūno sukurtame pašto ženkle vaizduojamas

Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo aktas.

Kartu su pašto ženklų bus išleistas ir pirmosios dienos vokas.

Parodos. Kovo 11-oji

❓ „Atgimimas“ – tai daugiau nei dvi dešimtis metų rengiama

profesionalių menininkų, priklausančių menininko Viliaus Ksavero Slavinsko įkurtam Kauno dailininkų ir architektų klubui „Sfinksas“

bei kūrėjo Vytauto Stasio Lagunavičiaus įkurto klubo „Meno sparnai“

jungtinė paroda, skirta dviem Lietuvos istorijoje svarbioms datoms pažymėti:

Vasario 16-oji ir Kovo 11-oji.

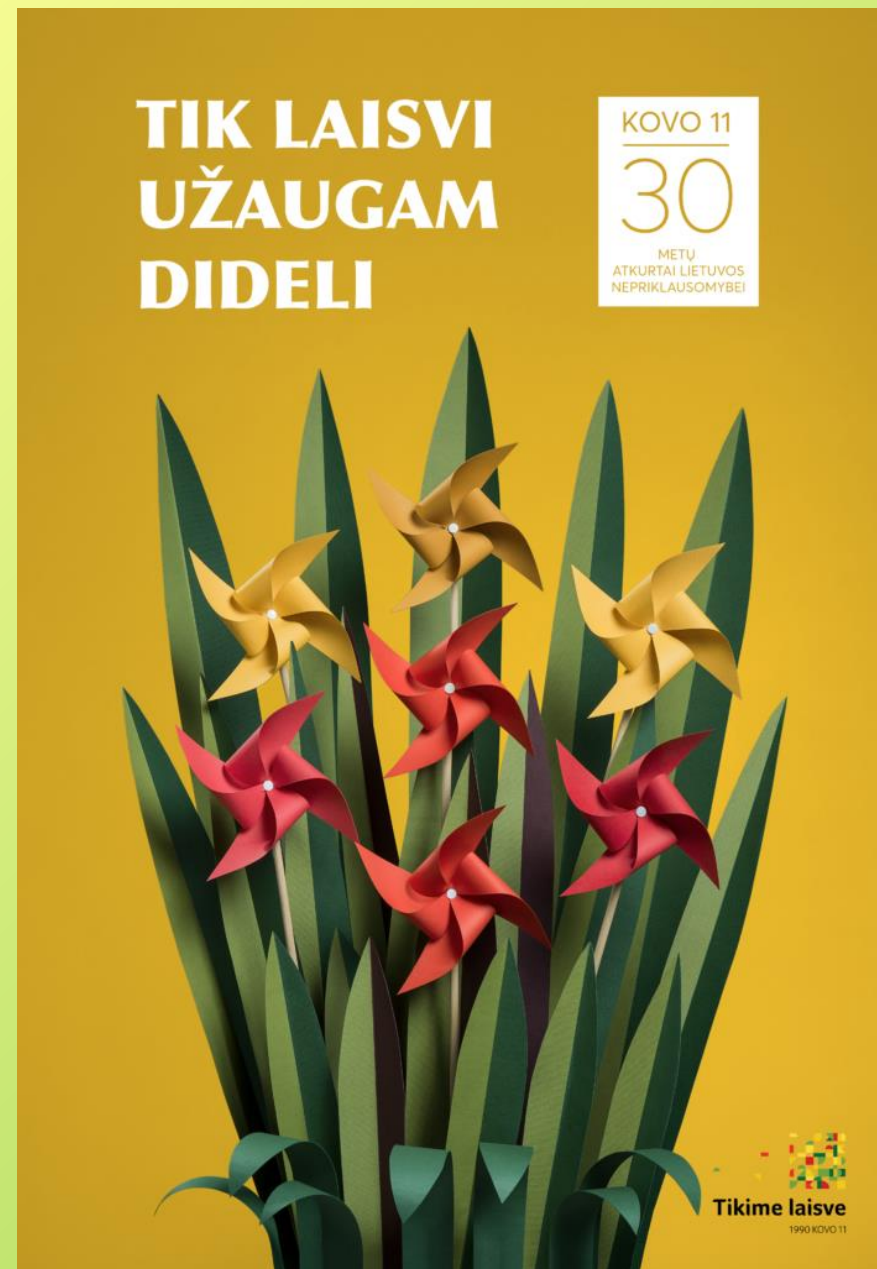
Stiklo meno paroda „Mes ir Lietuva: nuo praeities iki dabarties. Atgimimas“

? *2020 m. kovo 11-ąją sukako 30 metų,
kai Atkuriamasis Seimas paskelbė
nepriklausomos Lietuvos atkūrimą.*

*Laisvės vėjo malūnėlis – iš tautos
atkeliavęs 1990 m. kovo 11-osios*

*ir valstybės atkūrimo bei augimo
simbolis.*

Kovo 11-osios atspindžiai muzikoje

Parengė VSMC muzikos vyr. mokytoja Renata Paliukaitė

Vilnius

2021

Roko maršas

- ❑ Roko maršas – muzikos festivalis, 1987-1989 m. vykęs įvairiuose Lietuvos miestuose.*
- ❑ 1996 ir 1997 m. – atnaujintas. Pirmieji festivaliai buvo surengti Lietuvai dar esant Sovietų sąjungos sudėtyje.*
- ❑ „Roko maršas“ buvo Dainuojančios revoliucijos, jaunimo tarpe skeidusios Lietuvos nepriklausomybės judėjimo idėjas, dalis.*
- ❑ Festivalis padėjo pažadinti jaunąją kartą iš sovietmečio apatijos ir suteikė jiems įkvėpimo.*
- ❑ Trys pirmieji festivaliai iš viso pritraukė maždaug 130 000 žiūrovų.*
- ❑ Festivaliai tapo masinių Sąjūdžio protesto akcijų, kurios paskatino 1990 m. kovo mėn. paskelbti Lietuvos nepriklausomybę, repeticija.*

❓ *1986 m. festivalio idėją iškelė grupės „Antis“ lyderis Algirdas Kaušpėdas po sėkmingo koncerto „Kažkas atsitiko“.*

Įvairias pogrindžio muzikos grupes renginys paskatino iškilti į viešumą.

Pradžioje festivaliu buvo labiau orientuojamasi į muziką be akivaizdžios politinės žinutės, vėliau išryškėjo aiškūs politiniai motyvai.

❓ <https://www.youtube.com/watch?v=qszYGj1YUtM>

Nuorodos pasiklausyti

Amžininkai. Atgimimas ir Roko maršas per Lietuvą

❓ <https://www.youtube.com/watch?v=oD0sjnhRf7k&t=330s>

Lietuvos Laisvės muzika

❓ <https://www.youtube.com/watch?v=CVsC17R7wgA>

Siūlome virtualiai apsilankyti www.lrs.lt svetainėje

(Lietuvos Respublikos Seimas), seimo lankytojų

centre, mediatekoje ir peržiūrėti susitikimą

su Kovo 11-osios akto signataru Vytautu Landsbergiu

„Mano Kovo 11-oji“

https://www.lrs.lt/sip/portal.show?p_r=38149&p_k=1

Laisvė – visų mūsų galimybė. Didžiuokimės savo šalimi ir jos žmonėmis. Tikėkime savo Lietuva ir puoselėkime viltį, kad mokame gyventi kitaip, kad kuriame ateitį, kokios visi trokštame. Mokykimės ir mokėkime pasisemti patirties iš garbingos praeities.

Sveikiname su Kovo 11 – aja!

